

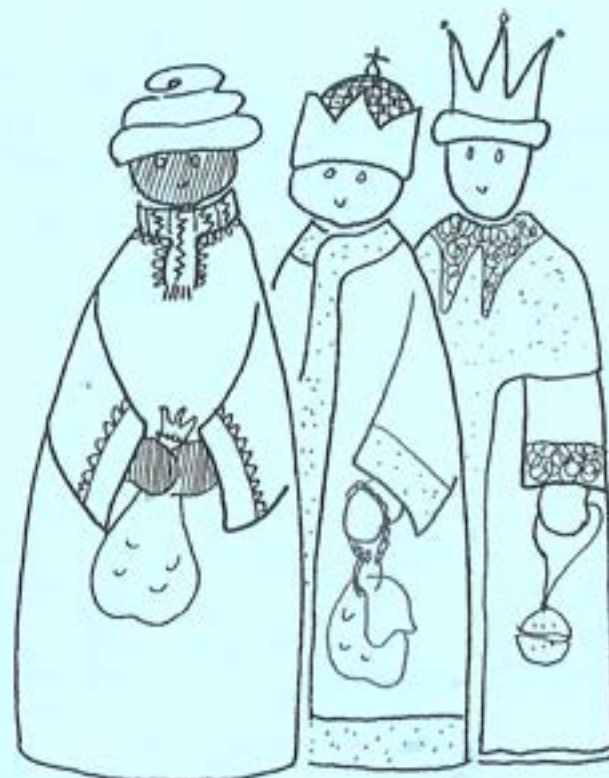
Med våre beste ønsker om
En riktig God Jul
og
Et Godt Nytt År!

Museumshåndverkerne BA
Norsk Folkemuseum
0287 Oslo – 22 56 10 62

Helligtrekongers Legende

av
Henrik
Wergeland

Helligtrekongers Legende

De hellig' tre Konger I Østerlide
til Bethlehem lystede sig at ride.
De havde alt seet Forjettelsens Stjerne.
Den viste dem Veien didhen fra det Fjerne.
Om Dagen den sad som en Rose paa Himlen;
om Natten fordunkled den Stjernevrimlen;
den fulgte dem tro gennem Midians Ørk,
den lyste dem frem hvergang Natten var mørk.
I tredvie Nætter og tredive Dage
de lagde vel tusinde Mile tilbage.
Da traved forbi de Herodes' Pallads.
Han sat just i Vindvet i fyrstelig Stads:
"Ærværdige Herrer, hvi haste I saa?"
-"Vi standse ei førend vi Bethlehem naae:
Der Kongernes Konge for nylig er baaren
af Jomfru saa reen som Uskyldighedstaaren.
At bringe ham Hyldest, det kalder os did;
Farvel, Kong Herodes! Du spilder vor Tid."
"Ei raabte Herodes, beed Læben tilblods:
Kong Nar og Kong Gjæk og Kong gamle Madsfoss!
tag Sadlerne kun af Dyrenes Ryg!
Jeg giver hver Hest vel en Tønde med Byg,
jeg sætter jer paa min Throne, hvis I
Blot denne gang ikke meg reise forbi!
- "Da skulde vor reise vel være forødt.
Den gjælder kun Barnet, som nylig er født.
Vi Ambra og Myrrha og Virak det bringe,

skjøndt Jorden har Intet, der ei er for ringe"
Da raabte Herodes til Spot og til Tort:
"Hvi er vel den Ene af Eder saa sort?"
-"Herodes det Kongen af Mohrenland er.
Han gjør sig kun hvid med Perler og Fjær;
dog plukte han gjerne hver Ædelsteen af
sin Krone, og dem den Nyfødte gav."
Da spytted Herodes; han ønskede ei
stor Lykke de Østerlandskonger paa Vej.
Men Gud selv var med dem, og Stjernen den brandt,
saa ind gennem Bethlehems Porte de fandt.
Da fik vel de Bethlehemiter at gloe!
Om Toget man talte hvor sammen sto To.
Men ikke det standsed før Stjernen stod stille
da havde de fundet Hvad netop de vilde.

Der laa i en Stald, i en Krybbe med Straa
den Nyfødte, Spaadommen tydede paa,
Maria og Josef laae foran paa Knæ,
ja knælende laae det umælende Fæ;
de hellig' tre Konger ei gjorde det bedre.
Det kaldte de Vise ei sig at fornede.
De tændte trearmede Kjerter dertil,
og Ambraen brændte i viede Ild
og Vindene bar gennem blaanende Luft
til Konning Herodes den deilige Duft;
og skjøndt der imellem var tyve Miil vel,
man siger, han deraf nær nøs sig ihjel.